

Ăn Cắp Thích Lắm [2]

An Hoang Trung Tuong 2009-09-29 21:33

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

(Phần giới thiệu xem ở đây)

Trải Nghiệm Đầu Đời

Tròn mười ba tuổi Công Nương đi bụi.

Chả phải do nhà giàu pa ma bỏ nhau, cũng chả phải do nhà nghèo pa ma tấn nhau. Chả phải do nạo thai bị đuổi học, cũng chả phải nhờ giai cứu nét rùi bị lừa.

Em ẻm đi bụi do muốn tự sắm Spacy Tàu như chị Quận Chúa hàng xóm (1).

Quận Chúa dậy Công Nương, mày kiếm chồng trước, rùi chồng mày kiếm xe mày.

Công Nương hỏi, làm sao mau kiếm chồng?

Quận Chúa bầu, mày thích mau chị bát-xê mày chồng chị, chị kiếm thằng khác.

Chồng Quận Chúa lúc ý là Ngổng Mửa, 16 tuổi, thương gia bán lẻ heroin bến xe Giáp Bát. Chồng tậu Spacy Tàu cho Quận Chúa không phải thằng này.

Công Nương tự ái, mò ra bến xe Gia Lâm tự kiếm chồng.

Công Nương xinh tí tã, tả thể cho nhanh, xinh như Vàng Anh luôn (2).

Nên chỉ mất nửa giờ, em ẻm quơ được thằng chồng đầu tiên.

Thằng này tên Ngỗng Phởn, 18 tuổi, công nhân đá ví (3).

Tay nghề đá ví của Ngỗng Phởn thuộc hạng lom côm, đại khái doanh số chừng bốn năm khách/ngày, đủ ăn thôi.

Công Nương bầu Ngỗng Phởn, em làm vợ anh nhể, tặng em cái gì?

Ngỗng Phởn đáp, tặng cái Mọc Xa Đì (4).

Công Nương nguýt, nhạt như xà lách, tặng em con Spacy Tàu nhể?

Ngỗng Phởn hỏi em còn trinh không. Công Nương giả nhời không.

Ngỗng Phởn bầu, thế thì tặng con mini, ô-kê? Công Nương nghĩ tẹo rùi bầu ô-kê.

Ngỗng Phởn bắt xe ôm, cùng Công Nương phi sang Tràng Tiền (5).

Hai đứa loanh quanh một tua, rùi Ngỗng Phởn cầu Công Nương dừng trước tiệm sách Bung Xung.

Ngỗng Phởn bầu, thấy con bé áo đỏ dựng mini không? Công Nương bầu thấy.

Ngỗng Phởn bầu, nó vào mua sách, anh tit con mini phẩn qua Đình Lễ, em vỗ vai bầu nó chị ơi có thằng cướp xe chị chạy phía Hàng Khay kìa, hiểu không, lát rùi qua Đình Lễ anh chờ, hiểu không?

Công Nương bầu không.

Ngỗng Phởn bầu, ngu đéo chịu, nầu nhanh nầu. Nó đang xem sách đấy. Vào bầu nó chị ơi có thằng cướp xe chị chạy phía Hàng Khay kìa. Nhanh!

Ngỗng Phởn bước thoát phát đến bên con mini, bẻ khóa xoay phát, nhảy lên xe, đạp vù phía phố Đình Lễ (6).

Công Nương chơi đúng như Ngõng Phởn chỉ đạo. Cô bé áo đỏ nghe Công Nương báo động, liền meo mào dọc hè Tràng Tiền nhằm hướng Hàng Khay chạy lún cùn, hô cướp xe cướp xe. Rất nhiều cú chếp miệng thương hại, không gởi xe mất mẹ sướng chưa, ngu chết số má đéo gì.

Công Nương qua Đình Lễ tìm Ngõng Phởn.

Ngõng Phởn vẫy Công Nương, đùn con mini, bầu, xe em đấy, chở anh xuống Đàm Trầu ngủ thân mật nầu.

Công Nương khoe Trung Tướng, dễ như chơi chịu, anh ạ.

(@2009)

(1) Spacy Tàu: Xe gắn máy giả Nhựt Bản do Tàu sản xuất, gắn mác Honda Spacy.

(2) Vàng Anh: Tên nhân vật nữ rất xinh trong series phim triển hình gì quên mẹ tên.

(3) Đá Ví: Là Móc Túi chứ là đéo.

(4) Mọc Xa Đì: Là xe hơi Mercedes của bọn Đức Lợn.

(5) Tràng Tiền: Phố xịn nhất Hà Nội Thủ Đô Văn Vật.

(6) Đình Lễ: Phố nhỏ cạnh phố Tràng Tiền. Hàng Khay: Phố nhỏ nối tiếp phố Tràng Tiền. Hai phố này cách nhau chừng 200 mét.

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2009-09-30 20:28\) #45](#)

[An Hoang Trung Tuong \(2009-09-30 23:11\) #68](#)

Có lần Trung Tướng ngủ mới con vện ở khách sạn mini của thằng Pháp gốc Ấn mới con bồ Lừa của nó trên Tam Đảo.

Khách sạn tên gì thì Trung Tướng đeo nói sợ bọn bốn kiện cáo, chỉ biết nó đẹp và đắt thuộc hạng nhất Tam Đảo, giá 70 đô một đêm.

Đang ngủ, con vện kéo Trung Tướng dậy, chỉ bóng người mờ như sương bay là là từ ngoài cửa sổ vào buồng. Nó sợ cứng mẹ hàm lại.

Trung Tướng bầu, đeo gì em, mây đấy. Trên này mây bay qua cả lỗ thông gió ý chứ.

Vừa nói xong thì điện tắt phụt, gió rít ầm ầm như bão. Trung Tướng thụt mẹ vào chăn, ôm con vện nằm im thít.

Chừng một tiếng, nghe gió tắt phụt như thể tắt quạt, thì Trung Tướng thò đầu ra, thấy điện vẫn còn chiếu từ trong đèn toalet.

Chạy xuống sảnh hỏi con bé trực lễ tân, nó bầu anh nói đeo nầu, làm gì tắt điện lúc nầu đâu, em vườn coi tivi đây này.

Quay lại buồng, con vện bắt Trung Tướng bật hết đèn, rùi nó ngủ.

Quãng 15 phút, đèn lại tắt phụt, đèn đen kịt như chưa từng có thứ gọi là ánh sáng, gió lại nủi vù vù như bão. Và, lại có một bóng trắng bay là là vào buồng.

Lần này thì Trung Tướng rúc hẳn vào trong chăn, đeo khăn ho cho đến tận sáng.

Sáng, con vệ hỏi anh ngủ ngon không. Trung Tướng bầu ngon, về thôi em.

Đây không phải là lần đầu tiên thấy ma ở Tam Đảo, đúng là lần cuối cùng Trung Tướng ngủ đêm trên đó.

Sau này nghe nói thằng Pháp chủ khách sạn kia bị con bò Lừa đá, về Pháp tự tử mẹ, con bò một mình chiếm trọn quả khách sạn.

[An Hoang Trung Tuong \(2009-10-01 00:40\) #84](#)

Kể tiếp chuyện ma trên Tam Đảo.

Có lần lâu lắm rồi công ty Trung Tướng mở hội nghị nội bộ trên Tam Đảo, thuê hẳn một khách sạn mini làm chỗ đồn trú.

Khách sạn này vốn tọa trên dinh thự cũ của đồng chí Hồ Đắc gì quên mẹ, là quan đại thần cùng thời Ngô Đình Diệm, tất nhiên dinh thự chỉ

sốt lại móng, nền, sân, hầm.. tuyền xây bằng đá học.

Bọn Trung Tướng chơi vui lắm, đến quăng 2h thì mệt quá tìm chỗ ngủ.

Đáng ra Trung Tướng ngủ mới một thằng ngang tuổi, đừng nó chuồn đi ngủ mới con nàu, hoặc ngủ mới phò, hoặc say điệu ngã đéo đâu đéo biết, mà mãi đéo thấy nó về.

Trung Tướng ngủ.

Đang ngủ thì thấy bộp một phát thật mạnh. Bật đèn dậy thì thấy một con bướm đen to như con dơi bám trên tường.

Rút dây ném búp phát chết tươi con bướm. Nhặt quăng vào hố xí. Nó nặng hết một con dơi.

Kiểm tra lại các cửa kính đều đóng kín mít. Ngủ tiếp.

Được một chốc thì lại nghe bộp một phát thật mạnh. Bật đèn dậy thì thấy một con bướm đen y như con lúc nãy bám trên tường đúng chỗ lúc nãy.

Lại rút dây ném búp phát chết tươi con bướm. Nhặt nó, thì nó nhẹ bỗng khác hẳn con trước.

Vào hố xí quăng con bướm, thì thấy xác con bướm trước đã biến mất, mà rõ ràng Trung Tướng ném nó vào bồn đựng không giặt nước.

Vào giường, đeo dăm tắt đèn nữa, ngủ chập chờn được quăng 15 phút thì đeo đủ gan chịu đựng tiếp, chạy mẹ sang phòng khác rửa uỳnh bài tới sáng.

[An Hoang Trung Tuong \(2009-10-01 10:11\) #114](#)

Đây là giả nhời PM của một gái bựa thắc mắc về ma Tam Đảo:

Trung Tướng:

Dân ở đó thì đương nhiên phải tránh nói về ma với khách rùi.

Hắn cứ lên lại lần nữa, rùi ngủ một mình trong phòng khách sạn nầu đứng khá riêng rẽ xem, nhất là khách sạn xây trên nền biệt thự Pháp cổ.

Đi lang thang thì thấy ma làm sâu được. Phải ngồi một chỗ, càng vắng càng tốt, phải nửa tỉnh nửa mơ, thì ma mới ra.

Ma nhiều nhất là khách sạn Sof cũ (giờ chỉ còn cái nóc tầng hầm, trước là gara), hồi trẻ con rủ nhau uống điệu ở đó suốt, đêm ngủ thấy ma chạy rầm rập cứ nghĩ là mấy thằng bạn nghịch, sau nghĩ lại đứa nàu cũng sợ.

An Hoang Trung Tuong (2009-10-01 20:54) #132

Đạo này Quán Bựa tởm nhỏ. Đang từ sến, chiếu qua ma, giờ lại văn chương người nhớn. Chờ tí Trung Tướng tắm xong sẽ cho ý kiến chỉ đạo.

An Hoang Trung Tuong (2009-10-02 12:40) #179

Trung Tướng rất bức mình khi cô Thảo cứ cố tình lấy Nam Cao mới cả đeo gì ra so mới Trung Tướng.

Thực sự đó là sự hạ nhục bất hủ.

So chó mới beo thế đeo nàu được mà so.

An Hoang Trung Tuong (2009-10-02 12:48) #181

Hôm qua coi lại Tướng Cát <http://www.imdb.com/title/tt0067705/>, bộ phim từng được Trung Tướng coi là đáng nhớ nhất suốt một thời tin tin bên Khoai Tây.

Coi xong mới biết tại sâu bộ phim này, dù được đề cử giải nhớn liên hoan phim Moscow 1971, được lứa công dân ngoan hiền Thiên Đảng cùng thời Trung Tướng mê đắm, mà bọn Khoai Tây hầu như đeo ai biết đến.

Nó như cái củ buổi ý. Thật sự.

Hỏi ý tại sâu thích nó? Tại vì nó kể về dừng số phận cùng khổ (tương tự Slumpdog Millionaire năm vừa rồi), dừng tên bụi đời không cha không mẹ, dừng cái đói rách không có tận cùng.

Bi giờ nhìn lại dừng sự khốn nạn ý, chỉ thấy căm ghét vãi đái, chứ chả có ấn tượng mẹ gì nữa.

Cái thời/bọn khốn nạn thì hay có hứng với dừng thứ khốn nạn, chứ thời/bọn thượng đẳng thì đéo hửi được thứ đó.

Dừng mà công nhận bộ phim quý giá. Nó cho Trung Tướng thấy rõ sự chiến biến tư tưởng trong 30 năm là nhón thế nầu.

[An Hoang Trung Tuong \(2009-10-02 13:25\) #183](#)

Tên Thiếu Bạ làm cái công mắng riêng Trung Tướng hỏi cái này nhể.